

Mejeriet og de små nisser

Der var engang et mejeri – sådan et rigtig et med høj skorsten og plads til at lave mælk, smør og mange andre ting. Det lå i den lille by Janderup og der havde det ligget lige siden 1883.

Efterhånden blev der bygget til og det fik en høj, flot skorsten.

Selv om Mejeribestyreren troede det var hans mejeri, var de små Mejerinisser af en anden mening. De boede på loftet af mejeriet og familien bestod af Nissefar, Nissemor og de tre små nissebørn Mette, Mille og Magnus.

Ja, og så var der selvfølgelig katten Mons, som efterhånden var blevet tyk og fed af al den fløde den lappede i sig.

Dagen gik sin gang. Mejeribestyreren passede sit og de små Mejerinisser Mette, Mille og Magnus passede deres. Hvad var det så, spørger du?

Jo, de fik det meste af dagen til at gå med at drille.

De drillede hestene, der trak mælkevognene, så hestene stod uroligt og af og til sparkede til en mælkejunge så den væltede og der flød mælk ud over det hele.

Til jul hældte de rød farve i fløden og de tegnede julehjerter i smørret, så folk smilede, når de åbnede smørpakken.

Men en dag var det forbi.

Der kom ingen med mælk til mejeriet længere og det stod tomt og forladt.

Det var ikke længere rart at være Mejerinisse.

Sulte gjorde de også, for der var ikke længere masser af mad i Mejeriet.

Men det skulle blive endnu værre for den lille nissefamilie.

En dag rullede store maskiner ind i gården og begyndte at hamre og banke på Mejeriets mure.

Nisserne flygtede forskrækket op i skorstenen og herfra kunne de se på ødelæggelserne.

På få dage var deres hjem forvandlet til en bunke sten.

Hvor skulle de nu bo?

Nissefar tog på udflugt i området og en dag vendte han hjem med kurven fuld af mad.

Der var både rosiner, pølse, ost og fløde – og meget mere.

Begeistret fortalte Nissefar om et hus, som strålede af lys.

Der var reoler overalt med masser af nissemad.

Nissebørnene Mette, Mille og Magnus lo begejstrede og ville straks flytte.

- Ja, lillebørn, sagde Nissefar. – Stedet er fuldt af mennesker. Store og små.

Og nogle har røde trøjer på som vi.

Men vi kan ikke længere være Mejerinisser. Fremover skal vi være Brugsnisser.

Nissebørnene vidste ikke rigtig hvad en Brugsnisse lavede, men mon ikke det også handlede om at drille. De flyttede ind i et baglokale og indrettede sig hyggeligt med nogle bølgepapkasser som senge og nogle poser popcorn som madrasser. Madrasserne måtte de nu hurtigt skifte for Brugsnissen Magnus kom til at spise sin i søvne.

Om dagen var der en frygtelig larm – folk der snakkede – maskiner der bippede, men om natten havde de Brugsen for sig selv.

Personalet i Brugsen undrede sig tit over at tingene ikke altid stod, hvor de skulle og priserne ikke altid passede. Men det var Brugsnisserne der var på spil. Brugsnisserne var faktisk så glade for deres nye, varme hjem, at de besluttede at her ville de blive. Og hver fredag puttede de lidt ekstra slik i indkøbsvognene, så børnene i byen også fik glæde af, at der var kommet nisser i Brugsen.

Næste gang du kommer i DagliBrugsen skal du prøve om du kan få øje på nogle små nisser med røde trøjer og huer, ind imellem varerne på hylderne. Hvis de ikke er flyttet, bor de der sikkert endnu.

Erik Dyhr Thomsen
25.10.2022

